

saa være pligtig til at indgaa paa en lignende Overenskomst med de følgende Amtmænd. Men det Baand, der herved er lagt med Hensyn til Slottets Bevarelse, er kun en tynd Traad, der ikke holder ret meget. Der staar nemlig i Kontrakten, at naar Vedligeholdelsesudgifterne til Slotsbygningen blive for dyre, kan Kommunen forlange at overtage Slottet til Nedrivning eller dog til fri Raadighed (*Ministeren for offentlige Arbejder* [Svend Høgsbro]: Nej!). Ja, det staar dog i Motiverne, og jeg haaber, at den højtærede Minister selv ved, hvad der staar der, siden han afbryder mig. Der staar: „Hvis imidlertid Slotsbygningen nogen Sinde skulde vise sig saa brøstfældig, at Kommunen maatte anse det uøkonomisk at opretholde den til Beboelse, er Ministeriet villigt til at optage en Forhandling med Byraadet om Fritagelse for Forpligtelserne med Hensyn til Stiftamtmandsboligen.“ Ja, men jeg er nærvædt at tro, at Odense Byraad allerede er parat til at anse Slottet for at være saa brøstfældigt. Thi det hedder jo i Motiverne, at det koster 15,000 Kr. om Aaret at vedligeholde Bygningen. Hvis den var solid og god, vilde det selvfølgelig kunne gøres betydelig billigere.

Nu vil jeg imidlertid haabe, at naar Odense Kommune faar Slottet som foreløbig Ejendom, vil Kommuneraadet være i Stand til at sørge for en noget billigere Form for dets Vedligeholdelse. Thi det er jo en kendt Sag, at hvad Staten tager sig for med Hensyn til Bygninger og deres Vedligeholdelse, er alt andet end billigt. (*Bluhme*: Det er dyrt). Ja, deri har det ærede Medlem Ret, han kender det af Erfaring. Men, som sagt, saaledes som Sagen foreligger, er der vel neppe Mulighed for at sikre med stærkere Baand, at det altid i Fremtiden skal være en offentlig Park. Det har dog stor Interesse ikke blot af Skønhedshensyn, men ogsaa for Odense Bys Beboere og for den Befolkning, der søger Odense. Jeg kunde ogsaa ønske, at der var lidt stærkere Baand med Hensyn til Bevarelse af Slottet som Stiftamtmandsbolig og til Brug for de offentlige Kontorer, som hidtil have været der. Men som Sagen foreligger, skal jeg ikke modsætte mig den, men anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeg vil dog gøre et Par Bemærkninger endnu. Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der er to Personer, der risikere at blive brødløse ved den her foreslaaede Transaktion. Der er for det første Gartneren, som i lang

Tid har haft Haven under sig. Han er ikke ansat af Staten, men har Haven i Forpagtning. Det er en ældre Mand, og det vil jo være ret ubekvemt for ham nu at blive sat ud af sin Stilling. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Ministers Velvillie, om der ikke under en eller anden Form kan gøres noget for at yde ham en Understøttelse. Den anden Person, som bliver brødløs, er Portneren. Det er en tidligere Underofficer, der, saavidt jeg husker, har tjent 8 Aar som Underofficer, men som foretrak at forlade denne Stilling paa et Tidspunkt, da Underofficerernes Lønninger vare yderst smaa, og som derfor gik over til denne Stilling som Portner ved Slottet. Han har, da han traadte ud af Hæren, frasagt sig Ret til Pension, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister under en eller anden Form at sørge for, at der bliver givet en Understøttelse til disse to Personer, der her komme til at staa saa temmelig uden Erhverv.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Jeg takker for den villige Modtagelse, Lovforslaget har faaet ogsaa i dette Ting. Overfor den første ærede Taler (Lindø) skal jeg blot bemærke, at den Kontrakt, der efter Lovforslagets Vedtagelse vil blive affattet mellem Staten og Kommunen, vil blive holdt i saa nøje Overensstemmelse som muligt med de Punkter, som i saa Henseende ere optagne i Bemærkningerne til Lovforslaget. Overfor det ærede Medlem for Odense (Marøtt) skal jeg bemærke, at naar han forudsætter, at der som Regel intet Vederlag vil blive krævet fra Statens Side, hvis Kommunen skulde faa Lyst til at bebygge nogen Del af det baandlagte Areal med offentlige Bygninger, maa jeg derom henholde mig til, hvad jeg udtalte i Landstinget ved Sagens 1ste Behandling, nemlig, at det vil komme an paa, hvilket Bidrag man fra Statens Side skønner det rimeligt at yde til den paagældende Bygning. Hvis det nemlig findes, at Staten bør yde et saadant Bidrag, vil det maaske ogsaa ligge nær at give dette Bidrag i Form af gratis eller dog billigere Grund end sædvanlig. — Naar det ærede Medlem opfordrer mig til at gaa videre i det Spor, jeg her har anslaaet: at afhænde Statens Ejendomme, for saa vidt de kun give Udgifter, skal jeg gerne følge denne Opfordring. En saadan fremkom jo ogsaa i Landstinget, og jeg udtalte mig der paa samme Maade derom. Overfor den sidste ærede Taler (Bernt-